

თავის სხიარად გათვრები
 ელდის ღღინას; მის ტახტს
 ეწინააღმდეგება ვახტანგ ვოროსლან-
 დი, დიდი აღმაშენებელი, წი-
 ლის, არაბული, რომლებიც თა-
 ვით არაერთნად და მუხლს იდრე-
 ვებდნენ მუხამბელი რუბი. ქართველ-
 ის ხალხი ეუფადა და მისი ხმა
 სწავლად გაისმოდა შორეულს
 მთაწილად. მის ხშირად ხარკს
 ეწინააღმდეგებდნენ სომხები, თათრები,
 სპარსელები, ბერძენები და სხვა-
 რაოდენი ხელოსნების.

ბ. მბეზინი (ქართლ). სა-
 ვაგის ვაჭრობის დასრულება. მეტეხი-
 ლის 2 ვეფსის მანძილზე მდებარე
 ვ. ჯვარდის მესობერგული არა-
 დასრულებული მასობერგული სხვა
 სხვა ბორკლიანობების გამო
 რამდენიმე წლის წინად გაგზავ-
 ნი იქნა ამერიკის რატონული წყ-
 ბარკოვის გემბრანიაში 4 წლის
 ხანისათვის გასაჩერებლად. ამ
 გემბრანიაში 2 წელიწადი ამ გუ-
 ბრანიაში გაატარა და ორიც მან-
 ვაგის ვაჭრობა, რა წელიწად-
 სი სპარსეთში იმდენად დაბრუნდა,
 რომ წელს კიდევ კაცი მოეღა და
 ამის გამო საოლქო სასამარ-
 თლომ გადაუწყვიტა საუწყუნოდ
 ვაჭრობებისა. ახლა მასობერგული
 ვაჭრობის სამსახურადო პალატაში
 მდებარე, ხოლო დღეს თავდუ-
 რის არის გამოშვებული. ამის წი-
 ლის ვაჭრობის იქნება ჩვენს დროში
 მდებარე, მოსტრავა ერთ გულს
 კი, წიყუანდა თავის თასის
 დასრულებული იქა ჰუკის თასის
 დასრულებული იქა ჰუკის თასის
 დასრულებული იქა ჰუკის თასის
 დასრულებული იქა ჰუკის თასის

მ. მურავენი ახილი, საბარბო-
 ვილის 8000 მან.

მურავენი ამ სიყვარულმა გააჩი-
 რა თავი მეფეს ხალხის სამეფო-
 ბოლოდ, მისი განსამხრებლად. მის
 მამად მტკიცად რომ ექმნა
 მყოფოდ არ ჩაივლიდა მისი თავ-
 დანაშაულები, მისი ღვაწლი, სწავლა,
 მისი თვისის სისხლით ის იხსნიდა
 მისი მშობლი კვეციის ქრისტიანობას
 მისი მშობლისა და ქართველთა
 მისი მშობლის უარყოფისა და გადა-
 უღებლობისაგან. მთელი სიკაც-
 სისხლი წმ. მეფის არილის მიზნად
 მისი მშობლისაგან მყოფად
 ქრისტიანობის სასარგებლოდ,
 მისი სიკაცობა ბრძოლა

იყო, ბრძოლა ქრისტიანობის მტ-
 რებთან, მთელი მისი სიკაცობე-
 ხალხისთვის მოცხადი მავალით,
 ცხოველი სხე იყო მტკიცე სარ-
 მუნეობისა და მაღალ ზნეობისა.
 როდესაც საქართველოს შემოესია
 არაბთა მხედართმთავარი მფინგა-
 რე მურავენი, რომლებიც შეუბრძო-
 ლის სისხლისთვის ქართველებს „მუ-
 ღადარქეს, არილი სომარის მუ-
 ღადარქეს იყო ამ დროს დასავლ-
 ელთა საქართველოში თვის მის
 მიზანს ვერაღ... ორსავე მისი მუ-
 ღადარქეს მურავენი ურუსთან,
 რომელიც საქართველოს 731 წ.
 შემოესია... ამ შემოევინებ მეფე
 მირი მოკლულ იქნა, და არაბე-
 ლი დამარცხდნენ. ამის შემდეგ მე-
 ფომბო არილის, რომელიც დიდი
 დიდი დეწილი დასლა საქართვე-
 ლის ეკლესიის დასაყვავებლად...
 მეფე არილი მყოფად ანგლო-
 ზად და ზეპირად ნუგეშად მოე-
 ლინა არაბთაგან დაწოკუნებულს
 ქართველ ერსა, რომლის უზრავ-
 ლესი ტახტარი და ხასიათი დანგ-
 რეული იყო მურავენი ურუსთან,
 ბეგერი ქალაქი, დაბა და სოფელი
 დანგურში იყო არაბთა მიერ...
 საქართველო თავიანთი მშობლი-
 ვეფსისა მფინგა, რომ აღედგინა
 საქართველო ნანგრევითაგან და
 ხალხი დემოქრატიზირდა... წმ. არ-
 ნილი მთელი თორმეტი წლის გან-
 მავლობაში იღწვის თავდადებუ-
 ლად საქართველოს კეთილდღე-
 უბნისთვის; აქ აწინებს ახალ ტუ-
 რებს, იქ აწინააღმდეგებს არაბთა
 დანგრეულს ეკლესიებს, აქ აღ-
 შენებს ქალაქს, იქ სოფლად და-
 ხასილებს მათში გაიხსნებულს ქარ-
 ველებს, აქ მართავს სკოლებს ახ-
 ლთობის აღსაზრდელად, იქ ჰმზავ-
 ნის მქადაგებლებს იესოს სწავლის
 წამებრთი შორის დამამკვიდრებ-
 ლად. მართლაც „ქართველის ცხო-
 რების“ და სხვა საისტორიო წყ-
 რების მომუშაობი, წმ. არილი
 სტკობლად აღედგინა ქრისტიან-
 ნობა ქავისის მთელთა შორის და
 აგრეთვე მუხლს მურავენი, აწინ-
 დიდ ზეპირად მართობ, სახი-
 ვადოდ აღედგინა, ვაგმეტრიკინა
 ქრისტიანობა იქ, სადაც ის დან-
 გრული და შესუსტებული იყო
 არაბთაგან... ამ არს ვეითხებულა
 წმ. არილის მუხლგან ერთ საის-
 ტორიო წყაროში: „მოყავდა აწინად
 ცხოვრად და დღეს წაკეთს და აქაინა
 კანონი (ე. ი. სასრის საუბარი) მთ-
 ვილითა, სოფელი კავს, მთავრად
 და ზვეს დაეყვანეს და აქაინა ცხო-
 ვრება... ნუხტებინა იყვენ წმ. არ-
 ნილის კვინი წამებისა და იმდენად
 მოხალისე აწინად იყვნენ... წმ. არ-
 ნილმა სწორდ იმ ქვეყნის მთავ-
 რთა ურადობა, რომელთაც მთელ-
 თავიანთ საქართველოს ეკლესიას
 აქცედა ურადობებს და არასი-

დეს ივიწყებდა, ეს ქვეყნები კა-
 ბუთი და მისი მუხამბელი—მთიუ-
 ლეთი, სადაც წმ. ნინოს დრო-
 დანვე ამ შეწყვეტულა ქრისტიან-
 ნობის ქადაგება. აქ ქადაგდნენ
 ქრისტიანობას წმ. ასურელი მამე-
 ბი: იოსებ ალექსანდრი, ანტონი
 მარტოპოლიტი, სტეფანე ხარსე-
 დელი, ზენონ იკათოლოგი და სხ.
 არაბთა მქადაგებლებმა ამ მხარე-
 შუასტუმრს ქრისტიანობა და ამის
 გამო ფრად საქართველო იყო მისი
 აღმდგენა... წმ. არილი მეფემ გა-
 მტკიცა აქ ქრისტიანობა და შე-
 სუსტა მამკვიდრება სარწმუნეობა...
 ვინ იცის, ვფხვს ასეთი სასარგებ-
 ლოდ ქრისტიანობის მოღვაწეობა
 ვინად უზარებდა მისთვის საქარ-
 ველთა არაბთა შემოსევას ჰუკუ-
 მამის წინამძღობლობით... ქარ-
 ველნი ხარკს იხილდნენ არაბთა
 სასარგებლოდ და ამიტომ ჰქონ-
 დათ ჰუკუდ მთელი მთელი
 ცხოველებისა იმთა ბარკონის
 ქვეშ... კიუმი მოკლულდნად
 დიდლიდ ჯარით შემოესია საქა-
 რთელების, „მოხალისე და შეკრ-
 ზული ქადაგა“. აქედან ის გვიგ-
 ზარა კახეთისკენ... მთელ საქა-
 ველთს შიშის ხარად მიუტოვე-
 რთა მოკლულდნელი შემოსევის გა-
 ხის... ხალხი შხად არ იყო მისი
 დასახლებად მურავენი ურუსთან
 აობრებულად და განადგურებულ
 ქვეყანა ცოტათი წელიში იმართ-
 ზდა, თუმც თვისი ეკლესია ჯერ
 ვერ ჩამდგარია... მის ამ შეფ-
 რად დაგარეგობდა შემოსევის
 მტერს... ღრმად შეებრალა მეფე
 არილის თვისი სამეფო და უფრო
 მეტის სისხლის დროს აღსაზრებ-
 ლად განძობა კიუმი ბიზის ბა-
 ნაქში წესლა, „როსათვის მჭი-
 ლას ქვეყანას და დღეს უკუკვლად
 ეკლესიას“ და არაღსაზრის მან-
 ვაგის მისი ცხოველების აღ-
 შენი, აღმანს თავის თავის და
 სქალის დღეს სსსრად ქრისტიან-
 ნობა. წმ. არილი მივიდა მტრის
 ბანაქში. კიუმი ბიზის დიდი სა-
 ხარული მიიღო ქართველთა მე-
 ფე. მან აქო საეყო მასი, შეეყვარ-
 და სსსრად ქსავის მასის და უმ-
 ტესად შეეყვარება მასის მასის...
 ლ ურამ

ვისათვის 10,000 მან. ეწინააღმდეგე-
 განუცხადა ნიკიტისკენ, ეს ეწინააღმდეგე-
 თი ეულობა და შემდეგ იმეფ
 დღეს ტილისის ოლქის სასამარ-
 თლოში სასივარი შეიტანა მარიამ
 გრიგორივეც.
 ვაგმომკვიდრებულს ივანეობა სხვათა
 შორის, აფსანა: 1896 წლის ოქ-
 ტომშიაღმდეგ მე მახლობელი კავ-
 შორის მქონდა ბრძოლებდენ გრი-
 გორივეცის ქალთან, ხოლო მას
 შემდეგ, როცა ეს ქალი კანონიერ-
 ლად დაქორწინდა, მე შეწყვეტი-
 მასთან კავშირი და განშორების
 დროს მივეცი მას იმდენი ფული
 და ნიუთ, რამდენიც მისთვის სა-
 ხირო იყო, მაგრამ ევესილი კი
 მე მისთვის სრულიად არ მიმიცია
 და არცხეული ევესილი ეულობითა,
 გრად ამისა, გრიგორივეცის ქალს,
 როგორც დარბის, არ შეშლია
 აღდენი ფული ესესხებდა ნიუთის
 ევესილით, პირიქით, ზვენ შორის
 კავშირის შეწყვეტის შემდეგ, სა-
 ცხოვრებელ სახარის ურადობის
 მოღვაწეობის ის შე მიგზავნიდა
 ბოლოზე სხვა და სხვა პირად და
 მხოვად ფულით შეწყვიტას 25—
 30 მანეთამდე, რაც მომწოდებდა
 დამტკიცეს. თუ არ სახით შეი-
 ძინა გრიგორივეცის ივანეის ევე-
 სილით, ამის მუხამბეც ეს ქალი ერ-
 თა მფინგის მოწინააღმდეგე ზვენ
 მის იძლეოდა და, სხვათა შორის
 მისი აღიარა, ამ ევესილის შექმნა
 160 მან. დამიჯულა. ამასთან ევე-
 შერტანამ დადგინა, რომ ევესი-
 ლის ხელნაწერს და მის წარწერას
 არაფერი აქვს საერთო ივანეის
 ხელთან, აგრეთვე არც არაოდენ-
 ბულის გრიგორივეცის ხელს არა
 აქვს არავითარი მგზავნება ევესი-
 ლის ხელნაწერთან და წარწერასთან.

ეს სქემე ვიარა ტილისის ოლ-
 ქის სასამარტოლის სისხლის სასამარ-
 თლის ვანკოფილანთი 26 ნი-
 ვარის. სასამარტოლო მარიამ გრი-
 გორივეცის დამნაშავედ სსსრ და
 აღი ევესილის შექმნაში და ამ
 ევესილით ვლის მომხრეობაში, მი-
 უხეჯა მას უკიდურ ვარ უფლებათა
 ჩამორთმევა და სამი წლით დატუ-
 სადებ (კავ.)

გამოსვლი ცნობა

მუნი და მისი წმობობა. შენა
 ანუ ტანას ქვადა ადამანს უნდნენ
 ან ამ დღესათვის, რამდენად შე-
 ნისა უღმრთოდო წოდება, ან ტანის
 მოსიხარება და ან ამ ცხოველებთან, რომ-
 ლებს შენის ტრავითა ექნათ. შენის
 უღმრთოდო უნდა მომხრეობა სხა ად-
 მანს, რადგან შენა გადამდის სრე-
 დება. მას წამლისა შეუდგენს. ტა-
 რების დროცა და წყა მტრად ზე-
 წყნების ცხსობა, რადგან გამოწვე-
 და და ქადაგისან. ვინა მთავისა ა-

(დასაბუღი იქნება)

სასამარტოლო მთხრობა

უღმა ევესილისა საქმე. 19 ი-
 ლის, 1897 წ. ქ. ტილისში,
 ნიუთიამ ევესილმა დამოღობა, მარ-
 თან გრიგორივეცის პირადობა,
 მით, წარუდგინა ტილისის ნი-
 ტრატოვის პოლტრის ევესილი,
 რომლის ძალით ვაგმომკვიდრე კა-
 ხის პატრონის გიორგი ივანეის
 უნდა გადადებდა მარ. გრიგორი-

